

Hvad med skatten, hvis firmaet betaler for din padeltennis?

Hvis firmaet betaler for enkelte padeltimer, vil det sjældent have skattemæssige konsekvenser for de ansatte. Betaler arbejdsgiveren et årskontingent, vil det til gengæld næsten altid medføre skattepligt.

Af Tanya Honoré Schultz, tas@bdo.dk

Padeltennis - eller slet og ret [padel](#), som det rettelig hedder - er voldsomt populært, og antallet af padelbaner bare stiger og stiger. Det betyder, at der på mange arbejdspladser arrangeres padelturneringer, ligesom mange kolleger hygger sig med at spille padel sammen i fritiden. I de tilfælde hvor den slags betales af arbejdsgiveren, medfører det altid spørgsmål om de mulige skattemæssige konsekvenser for medarbejderne.

Padelbaner på jobbet

Brugen af sportsfaciliteter, der findes på selve arbejdspladsen - altså på arbejdsgiverens egen adresse - har ingen skattemæssige konsekvenser for de ansatte. Det gælder, uanset om det er et fitnesslokale, en padelbane eller et bordtennisbord. At det skal være i firmaets lokaler, skal forstås helt bogstaveligt. Hvis arbejdsgiveren betaler for et årskort til et fitnesscenter eller en padelbane ude i byen, gælder der andre regler.

Padel for alle

Hvis arbejdsgiveren inviterer alle medarbejdere i firmaet - eller i afdelingen - til en gang padel i fritiden og udenfor firmaadressen, vil det normalt kunne sidestilles med deltagelse i fx DHL-stafetten eller et lokalt motionsløb, og det vil i så fald være skattefrit for deltagerne, fordi det sidestilles med personalepleje.

Padel for enkelte

Betaler arbejdsgiveren for padel for enkelte medarbejdere - eller for mindre grupper af medarbejdere - er det i princippet et skattepligtigt personalegode for de pågældende. Det gælder, uanset om det sker en eller flere gange i løbet af et år.

Godet er omfattet af en bagatelgrænse på 1.200 kr. (2022), som også gælder for andre goder, der ikke har nogen arbejdsmæssig relation. Hvis medarbejderne ikke får andre goder i løbet af et år, vil det altså ikke koste skat, hvis arbejdsgiveren betaler for enkelte padeltimer. Derimod vil et arbejdsgiverbetalt årskontingent næsten altid udløse skattepligt, fordi kontingentet mange steder i sig selv overstiger beløbsgrænsen. Arbejdsgiveren har kun indberetningspligt, hvis et specifikt personalegode af denne art har en værdi for den enkelte medarbejder over beløbsgrænsen. Værdien af et årskort vil derfor ofte skulle indberettes, mens betaling for en enkeltstående time ikke skal.

Firmamedlemsskab

I de tilfælde, hvor en virksomhed betaler for et firmamedlemsskab af en padelklub, men hvor bookingen overlades til medarbejderne selv, vil skattemyndighederne normalt bede om oplysninger om, hvem der har brugt banen og evt. beskatte disse af brugen. Kan sådanne ikke fremlægges, vil beskatning af hele beløbet hos ejeren kunne komme på tale.

INDHOLD

- Hvad med skatten, hvis firmaet betaler for din padeltennis?
- Ingen skattefradrag, når virksomheder sponsorerer ejerens børn
- Ny afgørelse om FoU-omkostninger og skattecredit mildner luften
- Konsulenter og freelancere - selvstændige eller lønmodtagere?
- Ingen fradrag for importmoms ved leasing fra lande uden for EU
- En træls historie om firmabiler

Ingen skattefradrag, når virksomheder sponsorer ejerens børn

Mindre og mellemstore virksomheder sponsorer næsten altid kun lokale sportsaktiviteter. Ofte klubber eller hold, hvortil ejeren har en privat relation. Den slags giver jævnligt anledning til skattesager.

Af Tom Bruno Hansen, tbh@bdo.dk

Alle virksomheder - fra de største til de mindste - modtager jævnligt forespørgsler om interessen for at tegne et sponsorat. Det kan være om alt fra trøjer til et lilleputhold over et reklameskilt i den lokale hal til større økonomiske tilskud til ligaklub. Sponsorater, hvor modydelsen primært er reklame for virksomheden. Den slags er der fradrag for både skatte- og momsmæssigt, når værdien af den modtagne reklame står i et rimeligt forhold til prisen på sponsoratet.

Mens de store virksomheders sponsorater udelukkende beror på kommercielle overvejelser, så forholder det sig anderledes hos de mindre og mellemstore virksomheder. De sponsorer typisk kun lokale aktiviteter, og ofte er ejerens egne interesser afgørende for, hvad der bruges penge på. Hvis ejeren spiller golf, er et sponsorat i den lokale golfklub oplagt. Hører han derimod til den gruppe, der omtales som midaldrende mænd i lycra, er et Team Rynkeby-sponsorat eller et sponsorat af en cykelklub nærliggende.

Mulighederne er mange og giver sjældent anledning til problemer. Især ikke, hvis der er tale om mindre beløb. Der gælder dog en enkelt undtagelse - nemlig de tilfælde, hvor en virksomhed støtter et hold eller en klub, som ejerens barn eller en anden nærtstående er en del af. Dette kan illustreres med en [ny afgørelse fra Landsskatteretten](#).

Bygmesterens sponsering af gokartkørere

Sagen handlede om en selvstændig indenfor byggebranchen, hvis virksomhed havde tegnet et sponsorat til en værdi af 45.000 kr. inklusive moms for et par gokartkørere, hvoraf den ene var søn af virksomhedsejeren.

Udgiften til sponsoratet var fratrukket med den begrundelse, at virksomhedens navn var påført køernes dragter, ligesom sponsoratet gav adgang til løb inklusive forplejning for fem personer. Ejeren havde derfor gennem sponsoratet opnået et netværk og en reklame, som havde været med til en kraftig stigning i virksomhedens omsætning.

Landsskatteretten var imidlertid enig med Skattestyrelsen i, at udgiften til sponsoratet ikke kunne fratrækkes. Det skete med den begrundelse, at indgåelsen af sponsoraftalen måtte anses for sket på baggrund af mere personlige interesser, herunder for at støtte klagerens søn i sin karriere som gokartkører på eliteplan. Landsskatteretten tilføjede, at reklameværdien af sponsoratet ikke stod i et rimeligt forhold til udgiftens størrelse, da firmaets logo og navn alene var påtrykt to udvalgte kørerers t-shirts og køretøj.

Kommentar

Udfaldet af sagen er ikke overraskende. Når det gælder sponsorater, der direkte eller indirekte er til glæde eller støtte for ejerens børn eller andre nærtstående, stilles der store krav til bevisbyrden for, at sponsoratet også ville være tegnet, hvis de ikke havde været en del af holdet. En bevisbyrde, som sjældent kan løftes.

I det konkrete tilfælde henviste ejeren til støtte for sin sag til Østre Landsrets dom i den såkaldte Kasi-sag. Dette ændrede dog ikke noget, da sponsoraterne i denne sag ikke var til personlig glæde for hverken ejeren eller dennes familie, jf. [denne artikel](#).

For virksomheder, der drives i selskabsform, vil konsekvensen af en diskvalifikation af en sponsoraftale normalt være, at virksomheden mister sit fradrag for udgiften, og at hovedaktionæren udbyttebeskattes af beløbet, fordi det anses for en privat udgift.

”Hvis ejeren spiller golf, er et sponsorat af den lokale golfklub oplagt”

Ny afgørelse om FoU-omkostninger og skattecredit mildner luften

Landsskatteretten har i en ny afgørelse underkendt Skattestyrelsen i en sag om, hvorvidt udgifter til udvikling af en digital platform kunne anses for forsøgs- og forskningsudgifter i skattemæssig forstand.

Af Jesper Larsen, jgl@bdo.dk

For at understøtte virksomhedernes incitament til at udvikle nye produkter og forbedre eksisterende er der på to områder vedtaget særlige regler for den skattemæssige behandling af forsknings- og udviklingsomkostninger.

Den ene regel betyder, at virksomhederne i deres skatteregnskab kan fratække FoU-omkostninger med et større beløb end deres faktiske udgifter. Aktuelt med 130 %. Omregnet til kroner betyder det, at virksomhederne kan få et skattefrit statstilskud på 66.000 kr. for hver million kroner, de bruger på forskning og udvikling.

Den anden regel betyder, at underskudsgivende virksomheder - typisk startups - efter ansøgning og under visse betingelser kan få udbetalt negativ skat - en såkaldt skattecredit - med et beløb svarende til 22 % af sine FoU-omkostninger, dog højst af et beløb svarende til det skattemæssige underskud, hvis dette er mindre end udviklingsomkostningerne. Der kan ikke ske udbetaling af negativ skat på basis af ekstrafradraget på de 30 %, men denne del kan fremføres som et skattemæssigt underskud til brug i et senere indkomstår.

Til trods for det åbenlyse politiske ønske om en positiv særbehandling af FoU-omkostninger har Skattestyrelsen haft en ganske restriktiv tilgang til området. En [ny afgørelse fra Landsskatteretten](#) skaber imidlertid håb for mange virksomheder, især når det drejer sig om udvikling af digitale platforme.

Udviklingselskabet, der endte med at gå konkurs

Sagen handlede om et selskab, der blev etableret i 2013 med henblik på udvikling af en ny og innovativ markedspladsteknologi, der skulle gøre det muligt at sætte flere virksomheder sammen omkring ét system. Planen var, at virksomheder med licensadgang til markedspladsen skulle kunne udnytte hinandens kapacitet og salgskanal til at optimere deres eget salgsvolumen. Selskabet gik konkurs i 2019 som følge af likviditetsproblemer opstået i kølvandet på manglende betalinger fra en større licenstag.

Skattestyrelsen mente ikke, at der var tale om et egentligt udviklingsarbejde og fandt derfor ikke selskabet berettiget til at anvende skattecreditordningen. Dette skete blandt andet med den begrundelse, at der var tale om rutinemæssig udvikling af software under anvendelse af kendte metoder inden for programmering. Landsskatteretten tilsidesatte imidlertid styrelsens afgørelse med den begrundelse, at der var tale om udvikling af en ny applikation og et projekt, hvortil eksterne institutioner med fokus på innovation, herunder Vækstfonden, havde ydet betydelig økonomisk støtte.

Kommentar

At dømme efter afgørelsen var det en sag, som Skattestyrelsen meget nødig ville tabe, og som styrelsen derfor brugte ganske mange ressourcer på. Alligevel er afgørelsen ikke indbragt for domstolene af Skatteministeriet. En beslutning, som ministeriet efter vores opfattelse fortjener stor ros for.

Vi har hos Skattestyrelsen fået oplyst, at styrelsen ikke har planer om at udsende et såkaldt styresignal om afgørelsen, idet styrelsen ikke anser udfaldet for en ændring af praksis. Dette er vi ikke helt enige i. Vi anbefaler derfor virksomheder, som tidligere ikke har fået godkendt udgifter til udvikling af digitale platforme som grundlag for udbetaling af negativ skat og/eller forhøjet fradrag, om at søge om genoptagelse af deres sag, idet den nye afgørelse i vores optik som minimum er udtryk for en markant justering af praksis.

”Skattestyrelsen mente ikke, at der var tale om et egentligt udviklingsarbejde og fandt derfor ikke selskabet berettiget til at anvende skattecreditordningen”

Konsulenter og freelancere - selvstændige eller lønmodtagere?

Et momsnummer er ingen garanti for, at du kan arbejde på regning. Om man er selvstændig eller lønmodtager afgøres nemlig ud fra en konkret vurdering af den måde og de vilkår, hvorunder man arbejder.

Af Tanja Stocholm, tst@bdo.dk

Mange tror, at man automatisk anses for selvstændig, hvis man opretter et CVR-nummer og fakturerer sit arbejde med moms, men det er ikke tilfældet. Man kan nemlig groft sagt ikke selv bestemme, at man er selvstændig i skatte- og momsmæssig forstand. Dette afgøres i stedet ud fra en konkret vurdering af den måde, hvorpå man arbejder, hvilket kan illustreres med en nylig offentliggjort [afgørelse fra Landsskatteretten](#).

Den kørende sælger

Sagen handlede om en mand, der tilbage i 2011 oprettede en virksomhed med CVR-nummer og som samtidig lod sig momsregistrere. Han havde også tegnet en arbejdsskadeforsikring, en erhvervsansvarsforsikring og en forsikring for sit IT-anlæg, ligesom han havde betalt en revisor for hvert år at udarbejde et regnskab.

I en periode på flere år havde han kun haft en enkelt kunde. En norsk virksomhed for hvilken han formidlede salg af et online-træningsprogram til kommuner, regioner og klinikker mv., og som han havde indgået en konsultantaftale med.

Ifølge konsultantaftalen modtog han et fast vederlag på 250 kr. pr. arbejdstime samt kilometergodtgørelse. Arbejdstiden var fastlagt til i gennemsnit 6,5 timer pr. dag, og vederlaget herfor blev udbetalt den 15. i hver måned. Kontrakten kunne, bortset fra misligholdelsestilfælde, opsiges af begge parter med seks måneders varsel.

Skattestyrelsen havde truffet afgørelse om, at manden måtte anses for at være i et tjenesteforhold i forhold til den norske opdragsgiver og dermed lønmodtager i skattemæssig henseende. Styrelsen henviste herved til indholdet af konsultantaftalen samt til, at der ikke var afholdt driftsudgifter, der i art og omfang havde oversteget, hvad der er sædvanligt i lønmodtagerforhold.

Afgørelsen blev stadfæstet af Landsskatteretten med en tilføjelse om, at manden heller ikke havde haft en økonomisk risiko, der afveg fra en lønmodtagers risiko for tab af lønindkomst ved opsigelse.

Kommentar

Afgørelsen er relevant for alle, der driver en enkeltmandsvirksomhed som freelancer eller konsulent, hvilket flere og flere gør.

Den umiddelbare konsekvens ved at få ændret status fra selvstændig til lønmodtager er, at indehaveren ikke kan bruge virksomhedsordningen med deraf følgende mulighed for indkomstudjævning via opsparing af overskud, ligesom eventuelle driftsudgifter ikke kan modregnes i bruttoindkomsten, men alene fradrages som et ligningsmæssigt fradrag. For dem, der driver en enmandsforretning gennem et anpartsselskab, er risikoen dog noget større, da de kan risikere at blive beskattet af den samme indkomst som i selskabet, hvilket kan føre til en skat på over 100 %. Det kan du læse mere om i [denne artikel](#).

Også for den, der hyrer en enkeltmandsvirksomhed til løsning af en opgave, kan et skattemæssigt statusskifte hos denne få konsekvenser. Hvis en konsulent/freelancer anses for lønmodtager, kan hvervgiveren nemlig ikke fremtidigt foretage udbetalinger til denne uden at indeholde kildeskat, ligesom hvervgiveren i princippet hæfter for ikke-indeholdt kildeskat af tidligere udbetalinger, jf. [denne artikel](#). For udenlandske hvervgivere kan det medføre skattepligt til Danmark og pligt til at betale til dansk social sikring.

”Afgørelsen er relevant for alle, der driver en enkeltmandsvirksomhed som freelancer eller konsulent, hvilket flere og flere gør”

Ingen fradrag for importmoms ved leasing fra lande uden for EU

Danske virksomheder, der leaser et aktiv hos en virksomhed, der er hjemmehørende i et land uden for EU, kan ikke fradrage importmomsen som indgående moms. Det kan have betydning for valget af leverandør.

Af Pernille Rise, pri@bdo.dk

Når danske virksomheder importerer en maskine, et produktionsanlæg eller et andet aktiv fra en virksomhed, der er hjemmehørende i et land uden for EU - fx i Norge, Schweiz, England eller USA - skal der betales både told og importmoms i Danmark, når aktivet kommer hertil. Det gælder, uanset om aktivet købes eller lejes.

Når det gælder behandlingen af importmomsen, er der imidlertid stor forskel mellem, om der købes eller leases. Ved køb kan importmomsen hos virksomheder med fuldt momsfradrag fradrages som indgående moms. Ved leasing er der intet momsfradrag. Det skyldes helt simpelt, at det efter momsreglerne er en betingelse for fradrag, at erhververen opnår en ejers ret til at råde over aktivet, hvilket normalt ikke er tilfældet ved leasing. Reglen kan illustreres med [denne afgørelse](#) fra 2020.

Leasing af fly fra USA

Sagen handlede om et dansk selskab, der til brug for sine momspligtige aktiviteter påtænkte at lease et erhvervsfly fra enten et amerikansk eller schweizisk selskab, og som mente sig berettiget til at fradrage importmomsen som indgående afgift.

Dette var hverken Skattestyrelsen eller Skatterådet enige i. De henviste til, at Landsskatte retten i en [afgørelse fra 2019](#) havde fastslået, at fradrag for importmoms forudsætter, at to betingelser er opfyldt:

1. At selskabet har ret til som ejer at råde over de pågældende varer/aktiver.
2. At selskabet har anvendt de pågældende varer/aktiver i forbindelse med selskabets momspligtige aktiviteter.

I flysagen var den første betingelse ikke opfyldt, hvorfor importmomsen ikke kunne fradrages som indgående moms. Samme resultat blev i øvrigt udfaldet af 2019-afgørelsen, som handlede om et selskab, der modtog metal til forarbejdning fra kunder, og som efterfølgende returnerede de forarbejdede objekter til de samme kunder og derfor kun havde metallet til låns og ikke til ejendom.

Kommentar

Det er formentlig uden betydning, om der er tale om operationel eller finansiell leasing. I begge tilfælde vil udgangspunktet være, at der ikke er fradrag for momsens som indgående afgift, om end der ved finansiell leasing måske kan forekomme undtagelser.

Forholdet bør derfor tages med i overvejelserne, når danske virksomheder overvejer at lease aktiver i udlandet. Hvis valget står mellem enten at lease hos et selskab i et andet EU-land eller i et tredjeland, bør afgørelsen således ikke kun træffes ud fra størrelsen af leasingafgiften, idet den manglende adgang til fradrag for importmoms ved leasing i et tredjeland i så fald også får betydning.

Skat

I tilfælde, hvor der leases hos et selskab i et tredjeland, vil der kunne argumenteres for, at både importmomsen og tolden i sådanne tilfælde bør være fradragsberettiget i skattemæssig henseende - enten fuldt ud i år et eller ved afskrivning over leasingperioden - men dette er ikke givet. Stiftelsesomkostninger og andre engangsomkostninger, der betales i forbindelse med etablering af leasingaftaler, er nemlig ikke fradragsberettigede, jf. denne [dom fra Vestre Landsret](#).

”Når det gælder behandlingen af importmomsen, er der imidlertid stor forskel mellem, om der købes eller leases”

En træls historie om firmabiler

I den seneste udgave af Depechen bragte vi - på grund af ukorrekte oplysninger fra Skatteministeriet - desværre en fejlbehæftet artikel om konsekvenserne af en politisk aftale om ændring af reglerne for firmabiler.

Af Henning Boye Hansen, hbh@bdo.dk

Artiklen handlede om, at skatten fra nytår reduceres en smule for dem, der har en ren elbil som firmabil, mens det bliver dyrere for dem, der har en plug-in hybridbil som firmabil. I begge tilfælde under forudsætning af, at den politiske aftale rent faktisk bliver udmøntet i et lovforslag, der vedtages, hvilket som følge af udsigten til et snarligt valg ikke er en given ting.

Ændringen består i, at der for elbiler skal gives et fradrag på 15.000 kr. i beskatningsgrundlaget, mens der for plug-in hybridbiler skal foretages et tillæg til beskatningsgrundlaget på 30.000 kr.

Til brug for artiklen havde vi hos Skatteministeriet fået oplyst, at den politiske aftale skulle forstås derhen, at fradraget henholdsvis tillægget skulle ske i det beløb, der udregnes som en procentdel af nyvognsprisen.

Det var desværre ikke rigtigt. Efter udsendelsen af nyhedsbrevet modtog vi en mail fra Skatteministeriet om, at deres tidligere oplysning til os ikke var rigtig. De 15.000 kr. henholdsvis 30.000 kr. skal fratrækkes henholdsvis tillægges nyvognsværdien. Altså inden udregningen af den skattepligtige værdi heraf. Den økonomiske betydning for dem, der har en hybridbil som firmabil, bliver derfor ikke helt så dramatiske som først antaget.

Vi skyndte os naturligvis at korrigere vores artikel, men hvis du var mellem dem, der læste artiklen, inden vi fik den korrigeret, har du måske ikke opdaget det.

Du kan læse den korrigerede artikel [her](#).

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger omkring 1.300 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har godt 100.000 medarbejdere i mere end 165 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.